

Ομιλία
του Υπουργού Παιδείας Καθηγητή Ανδρέα Φιλίππου
για τον Κυριάκο Μάτση
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
2 Απριλίου 1989

Η Θεσσαλονίκη έχει αποκτήσει τη φήμη της πιο ζωντανής ελληνικής φοιτητούπολης και απ' ό,τι γνωρίζω δεν υπάρχει φοιτητής ή φοιτήτρια που είχε την τύχη να περάσει απ' αυτό το χώρο και να μην την υμνεί, να μην την ευχνομονεί και να μην τη θυμάται με νοσταλγία. Ίσως συμβάλλει σ' αυτό ο φιλόξενος κόσμος της Μακεδονίας, προσφυγικός σε μεγάλο ποσοστό, που αγκαλιάζει με αγάπη και χωρίς προκαταλήψεις όλο αυτό το νεαρόκοσμο που συγκεντρώνεται από κάθε γωνιά της Ελλάδας, ακόμη και από το νοτιότατο άκρο του Ελληνισμού, την πολύπαθη Κύπρο.

Δεν είναι τυχαίο, νομίζω, που η Πανεπιστημιούπολη της Θεσσαλονίκης φιλοξενεί από σήμερα την προτομή ενός Κύπριου ήρωα. Ούτε είναι τυχαίο ότι υπάρχει μια ουσιαστική και δυναμική συμφωνία ανάμεσα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και το Υπουργείο Παιδείας της Κύπρου. Είναι το αποτέλεσμα αυτού του ανοιχτού πνεύματος, αυτής της ελεύθερης σκέψης που αφήνει ν' ανθίσουν όλα τα λουλούδια, να καρπίσουν όλοι οι βλαστοί....

Ο Κυριάκος Μάτσης ήταν φοιτητής στη Θεσσαλονίκη τα χρόνια 1946-1951. Χρόνια δύσκολα και για την Ελλάδα.

./2....

"Πιστεύω στον εαυτό μου κι ελπίζω να νικήσω στη ζωή" γράφει στο ημερολόγιο του ο πρωτοετής Κυριάκος όταν, έχοντας εξασφαλίσει υποτροφία, αρχίζει τη φοίτησή του στη Γεωπονική Σχολή. Παράλληλα γίνεται ένας απόστολος της κυπριακής λευτεριάς.

Δε χάνει ευκαιρία να μιλά για το κυπριακό στο Πανεπιστήμιο, σε στρατιωτικές μονάδες και σε διάφορες πόλεις της Μακεδονίας. Οι εφημερίδες της Θεσσαλονίκης δημοσιεύουν άρθρα του για την Κύπρο. Οι συμφοιτητές του τον εκτιμούν για τη δράση του και τις ικανότητές του και δεν αργούν να του αναθέσουν ηγετικό ρόλο στο φοιτητικό κίνημα.

Ακόμη ξεχωρίζει και ως ρήτορας. Μάλιστα σε μια συγκέντρωση στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης μίλησε τόσο ωραία για το κυπριακό, που ενθουσίασε και το μεγαλύτερο ρήτορα που γνώρισε η ελληνική Βουλή, το Γεώργιο Παπανδρέου. Τόσο ενθουσιάστηκε ο Παπανδρέου από το Μάτση, ώστε τον αποκάλεσε "αηδόνι της Κύπρου". Και από τότε έτσι έμεινε γνωστός στους συμφοιτητές του.

Για τη δράση του Μάτση στα φοιτητικά του χρόνια και για τα ανθρωπιστικά του αισθήματα, η κυπριακή εφημερίδα "Φιλελεύθερος" έγραψε στις 21 Νοεμβρίου 1958:

"Ο Μάτσης ως φοιτητής από το 1946-1951 ανέπτυξεν εξαιρετική δραστηριότητα και δια τα προβλήματα των Ελλήνων συμφοιτητών του. Εζήτησε και εγένετο δεκτός υπό του τότε Πρωθυπουργού κ. Σοφοκλή Βενιζέλου και επέτυχε την μείωσιν των εισιτηρίων των Ελλήνων φοιτητών.

"Ο Κυριάκος Μάτσης έδειχνεν ιδιαίτερον ενδιαφέρον δια την Φιλολογίαν και την Αρχαιολογίαν. Είς εκ των συμφοιτητών του ανέφερε χαρακτηριστικώς, ότι ο Μάτσης επεσκέφθη εις την Ελλάδα όλους τους ιστορικούς και αρχαιολογικούς χώρους. Έφθασε μέχρι της Ιθάκης κρατών υπό μάλης τον Όμηρον.

"Χαρακτηριστικόν της αγάπης του Μάτση προς τους συνανθρώπους του είναι το ακόλουθον στιχμιότυπον: Είς των Κυπρίων συμφοιτητών του, τον εύρε μίαν πρῶταν να κοιμάται εις το μικρόν του δωμάτιον εις την Θεσσαλονίκην χωρίς σκέπασμα". Είσαι αδιόρθωτος και εννοείς να παραμείνεις αιώνιος Πίτσιλος. Θα κρυώσεις και θ' αρρωστήσεις, έτσι όπως είσαι" παρατήρησε προς τον Μάτσην ο συμφοιτητής του. "Γιατί δεν σκεπάζεσαι;" Και ο Μάτσης απήντησε: "Ναι, θα μείνω αιωνίως Πίτσιλος, γιατί αγαπώ τους ανθρώπους της πατρίδος μου". Αργότερον διεπιστώθη ότι ο Κυριάκος Μάτσης έδωσε τα σινδόνια και τας κουβέρτας που διέθετε εις ένα των συμφοιτητών του, ο οποίος δεν είχε σκεπάσματα".

Ως φοιτητής ο Κυριάκος Μάτσης έζησε την ανακίνηση του κυπριακού, που ξεκίνησε με το ενωτικό δημοψήφισμα του 1950. Όμως ανέλυσε σωστά τη Βρετανική πολιτική και συνειδητοποίησε πως η Βρετανική αυτοκρατορία δε θα παραχωρούσε λευτεριά στους Κυπρίους αν δεν υπήρχε δυναμική αντίσταση εναντίον της. Έτσι έγραψε στο ημερολόγιό του:

"θα έρθει κάποτε η ώρα της δράσεως.
Τίποτε δεν κερδίζεται χωρίς θυσίας
και η ελευθερία χωρίς αίμα".

Τον Ιούνιο του 1952 πήρε το πτυχίο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, επέστρεψε στην Κύπρο και άρχισε να εργάζεται. Παράλληλα ο Κυριάκος ανέπτυξε μια έντονη δράση και έδωσε δυναμικά την παρουσία του στους κοινωνικούς αγώνες των αγροτών και των εργατών της Κύπρου. Μπορεί χωρίς ενδοιασμό να λεχθεί ότι ο ρόλος του Κυριάκου Μάτση στην οργάνωση του αγροτικού και εργατικού κινήματος ήταν πρωτοποριακός και καθοριστικός.

Δεκαενιά του Νοέμβρη του 1958: Η Κύπρος περνά κρίσιμες μέρες. Λίγες μέρες νωρίτερα, και συγκεκριμένα από την 1η του Οκτώβρη, η Βρετανία και η Τουρκία, παρόλη τη διαφωνία της Ελλάδας και της Κύπρου, άρχισαν να εφαρμόζουν το σχέδιο του Βρετανού Πρωθυπουργού Μακμίλλαν. Ένα σχέδιο που προέβλεπε συγκυριαρχία στην Κύπρο της Βρετανίας, της Ελλάδας και της Τουρκίας. Όμως, μετά

την άρνηση της Ελλάδας να συνεργασθεί, η Βρετανία και η Τουρκία άρχισαν να επιβάλλουν τη δική τους συγκυριαρχία. Μάλιστα η Τουρκία είχε ορίσει και τον αντιπρόσωπό της που θα συνεργαζόταν με τον Άγγλο Κυβερνήτη της Κύπρου.

Δυο μέρες αργότερα, στις 3 Οκτωβρίου του 1958, ο Εθνάρχης Μακάριος καλούσε με μήνυμά του τον κυπριακό ελληνισμό "όπως ηνωμένος και αδιάσπαστος, ανεξαρτήτως ιδεολογικών πεποιθήσεων και κοινωνικής τοποθετήσεως, αντιδράσει σθεναρώς εναντίον της επιβολής του Βρετανικού σχεδίου και αγωνισθή ως εις άνθρωπος υπέρ των απειλουμένων βωμών και εστιών του".

Δεκαενιά του Νοέμβρη του 1958: Ο κυπριακός ελληνισμός συνεχίζει τον υπέρ βωμών και εστιών αγώνα του. Το συνεχίζει και ο Κυριάκος Μάτσης, αλλά για τελευταία μέρα. Ήδη οι Βρετανοί στρατιώτες από τριών εβδομάδων είχαν αρχίσει έρευνες στην επαρχία Κερύνειας και η προδοσία έφερε τα βήματά τους πάνω από ένα κρησφύγετο, σ' ένα σπίτι στο Κάτω Δίκωμο, όπου βρισκόταν ο Κυριάκος Μάτσης με τους δυο συντρόφους του, τον Ανδρέα Σοφιόπουλο και τον Κώστα Χριστοδούλου.

Ο Μάτσης μετά την ανακάλυψη του κρησφύγετού του κάλεσε τους συντρόφους του να παραδοθούν. Ο ίδιος έκρινε αναγκαίο για τον εαυτό του να πολεμήσει και να πεθάνει.

Στις 20 του Νοέμβρη του 1958 η κυπριακή εφημερίδα " Έθνος" έγραψε:

"Την 1.20 μ.μ. ώρα της χθες έπεσεν εις Κάτω Δίκωμον με τον δάκτυλον εις την σκανδάλην του οπλοπολυβόλου του ο εκ Παλαιχωρίου Κυριάκος Μάτσης, ηλικίας 32 ετών. Η νέα ένδοξος σελίς του κυπριακού αχώνος εγράφη με το αίμα του ηρωϊκού νέου κάτω από το σαλόνι μιας αγροτικής οικίας, εντός προχείρου μικρού κρησφυγέτου του αχωνιστού. Οι στρατιώται επεσήμανον, προφανώς κατόπιν πληροφοριών, την κρύπτην και εκάλεσαν με το όνομά του τον Μάτσην να παραδοθή: "Μολών λαβέ", απήντησεν ούτος ως νέος Λεωνίδας και προσέθεσε: "Δεν θα με βγάλετε ζωντανόν από δω μέσα. Ελάτε, αν τολμάτε, να με πάρετε. Οι στρατιώται έρριψαν εντός της κρύπτης δύο χειροβουβίδας αι οποίαι τον εφόνευσαν".

Συνεχίζοντας η ίδια εφημερίδα έγραψε για την ανακάλυψη του κρησφυγέτου του Μάτση και τον ηρωϊκό θάνατό του και τα ακόλουθα:

"Τα έπιπλα μετεκινήθησαν και εις στρατιώτης επεσήμανε δια της ξιφολόγχης του το στόμιον της κρύπτης αφού μετεκίνησεν εξ αυτού σάκκους γεωργικών προϊόντων οι οποίοι το εκάλυπτον. Ο ταγματάρχης Του ο οποίος ευρίσκετο επί κεφαλής των στρατιωτών, εκάλεσεν ονομαστί τον Μάτσην όπως εξέλθη του κρησφυγέτου. Ο Μάτσης απήντησεν, ότι θα εξήρχοντο άοπλοι εκ του κρησφυγέτου δύο σύντροφοί του. Δύο άνδρες μετεκίνησαν τότε το στόμιον του κρησφυγέτου, εξήλθον εξ αυτού και παρεδόθησαν. Το στόμιον ανοίγματος 1 1/2 X 1 1/2 ποδών, παρέμεινεν ανοικτόν.

./7....

"Οι στρατιώται εκάλεσαν εκ νέου τον Μάτσην να παραδοθή. Ούτος απήντησε σθεναρώς με βροντώδη φωνήν: "Μολών λαβέ. Ελάτε, αν τολμάτε να με πάρετε".

"Οι στρατιώται εκάλεσαν αυτόν εκ νέου να παραδοθή. Εκ του κρησφυγέτου ηκούσθη πάλιν βροντώδης η φωνή του αδαμάστου νέου: "Αν θα εξέλθω, θα εξέλθω πυροβολών".

"Τότε οι στρατιώται έρριψαν εντός του κρησφυγέτου καπνοχόνους βόμβας. Αλλ' ο Μάτσης, παρά το ασφυκτικόν νέφος καπνού, το οποίον εκάλυψε το μικροσκοπικόν κρησφύχεταιον, δεν εξήλθεν εξ αυτού. Δύο χειροβομβίδες των 36 ερρίψθησαν ακολούθως εντός της κρύπτης, αι οποίαι εφόνευσαν τον θαρραλέον αγωνιστήν.

"Η σορός του ήρωος δεν μετεκινήθη μέχρι της 4 μ.μ. ώρας, οι δε δημοσιογράφοι, οι οποίοι μετέβησαν εις το χωρίον είδον τον αγωνιστήν να κείται εντός του κρησφυγέτου νεκρός, κρατών εις την δεξιάν του χείρα το οπλοπολυβόλον του και έχων τον δάκτυλον εις την σκανδάλην Παρά τα σοβαρά τραύματά του χαλήνια ήτο η μορφή του υπερόχου αγωνιστού. Ουδεμία σύσπασις υπήρχεν εις το πρόσωπόν του, η έκφρασις του οποίου εξεδήλωνεν αίσθημα υψίστης ικανοποιήσεως δια την υπέρ πατρίδος θυσίαν του.

"Οι λόχοι δια τους οποίους ο αγωνιστής δεν επυροβόλησεν είναι, ως φαίνεται, υποψία του μήπως ευρίσκοντο εντός του υπέρ την κρύπτην δωματίου οι παραδοθέντες σύντροφοί του. Το γεγονός, όμως, ότι ούτος έπεσε με τον δάκτυλον εις την σκανδάλην καταδεικνύει, ότι ήτο έτοιμος να "πληρώση ακριβά την ζωήν του".

Όλος ο τύπος της Κύπρου και της Ελλάδας ύμνησε τότε το Μάτση, που με το "Μολών λαβέ" του θύμισε το Λεωνίδα.

Ο Κυριάκος Μάτσης γεννήθηκε το 1926 στο χωριό Παλαιχώρι της Πιτσιλιάς. Καταγόταν δηλαδή από μια περιοχή που ψημίζεται για τους σκληραγωγημένους αγρότες της. Έμαθε τα πρώτα γράμματα στο δημοτικό σχολείο του χωριού του και μετά φοίτησε στο Γυμνάσιο Αμμοχώστου, από το οποίο αποφοίτησε το 1945.

Σπούδασε στη συνέχεια στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και μετά την αποφοίτησή του το 1951 επέστρεψε στην Κύπρο. Εντάχθηκε από τους πρώτους στην ΕΟΚΑ και με τη δράση του αναδείχθηκε σε λίγο χρόνο αρχηγός των συνδέσμων της.

Το Γενάρη του 1956 συλλαμβάνεται από τους Βρετανούς και οδηγείται στα κρατητήρια Ομορφίτας για ανάκριση. Το ρωτούν αν είναι μέλος της ΕΟΚΑ κι αυτός τους αφήνει έκπληκτους όταν τους απαντά: "Μάλιστα είμαι μέλος της ΕΟΚΑ και θα σας εξηγήσω γιατί" και μετά αντί οι ανακριτές να ανακρίνουν τον Μάτση, τους ανακρίνει ο ίδιος και τους ρωτά: "Γιατί η Βρετανία επιμένει να κατέχει την Κύπρο τη στιγμή που οι Κύπριοι θέλουν τη λευτεριά τους; Γιατί θεωρεί κακό τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα ενός λαού; Τι θα έκαμναν οι ανακριτές μου αν ήταν στη θέση μου;"

Μετά από το διάλογό του αυτό με τους Βρετανούς στρατιώτες υποβάλλεται σε φρικτά βασανιστήρια. Ο Μάτσης όμως παραμένει αλύγιστος. Όταν μάλιστα τον επισκέφθηκε στα κρατητήρια ο Κυβερνήτης της Κύπρου Σερ Τζων Χάρντινγκ και του πρότεινε ένα τεράστιο ποσό για να συνεργασθεί με τους αποικιοκράτες, αυτός του απάντησε:

"Ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα, αλλά περί αρετής. Λυπούμαι γιατί με προσβάλατε με την πρότασή σας."

Ύστερα μεταφέρθηκε από τα κρατητήρια Ομορφίτας στα κρατητήρια Κοκκινοτριμιθιάς. Εκεί ήταν ο οργανωτής και ο εμπυχωτής των κρατουμένων. Οι Άγγλοι είχαν πια αντιληφθεί ποιον είχαν απέναντί τους. Είχαν διαγνώσει την πολιτική του κρίση, την ωριμότητα και τον ηγετικό του ρόλο. Γι' αυτό ο Βρετανός Βοηθός Κυβερνήτης Ρενταχουέι είχε με δική του πρωτοβουλία επανειλημμένες συναντήσεις μαζί του. Ο Μάτσης όμως κράτησε αταλάντευτη στάση υπέρ της λευτεριάς της Κύπρου κι έτσι οι συνομιλίες του με το Βρετανό επίσημο ναυάγησαν.

Το Νοέμβρη του 1956 δραπέτευσε από τα κρατητήρια κι ανέλαβε ηγέτης της ΕΟΚΑ στην επαρχία Κερύνειας. Από τη θέση αυτή πολεμούσε για τη λευτεριά της Κύπρου κι εμπύχωνε συνέχεια τους συναγωνιστές του. Οι Άγγλοι τον είχαν επικηρύξει. Αυτός όμως δε δειλιούσε και με τη δράση του καθιερώθηκε ως ο Σταυραετός του Πενταδάκτυλου.

Τα Χριστούγεννα του 1957, που ήταν και τα τελευταία Χριστούγεννα της ζωής του, έγραψε στους γονείς του:

"Ήδη ο λαμπρός αγώνας αρχίζει να αποδίδει τους καρπούς του. Οι λαοί του κόσμου συναισθάνονται το δίκαιό μας και στον Ο.Η.Ε. φάνηκε καθαρά πόσο έχουμε τη συμπαράστασή των...

"Πιστεύομεν ότι κάθε θυσία μας δεν πηγαίνει άδικα και εσείς πρέπει να είστε περήφανοι για μας."

Ο Κυριάκος Μάτσης ήταν πάντα έτοιμος να θυσιασθεί. Ίσως μάλιστα να προαισθάνθηκε το τέλος του το φθινόπωρο του 1958 όταν έγραψε το ποίημά του "Παράξενο το μίλημα των λουλουδιών που σπέρνουνε στους τάφους":

Λουλούδια πα στο μνήμα μου
να σπείρεις θέλεις, τώρα
που των ιδεών το άνθισμα
θάφτηκε μέσ' το χώμα;

Σπείρε τα.
Πιο δυνατά θα πεταχτούν
και πι' όμορφα θα λάμπουν
σαν απ' το χέρι σου κυρά,
καλή φροντίδα θά 'βρουν.

Δεκαενιά του Νοέμβρη του 1958: Ο Κυριάκος Μάτσης πήρε την απόφαση να θυσιάσθαι για το λαό που αγάπησε, για τη λευτεριά της Κύπρου. Ο θάνατος βρήκε τον Κυριάκο ψυχολογικά προετοιμασμένο, αφού ήταν το αποτέλεσμα της ενσυνείδητης επιλογής του. Ο ήρωας είχε υπερβεί υπαρξιακά το ανθρώπινο μέτρο φτάνοντας στα ψηλότερα σκαλοπάτια της ηθικής τελειότητας.

Μετά το θάνατο του Κυριάκου ο πατέρας του Χριστοφής Μάτσης έστειλε στο νέο Βρετανό Κυβερνήτη της Κύπρου Σερ Χιου Φουτ το ακόλουθο τηλεγράφημα:

"Ως πατήρ του Κυριάκου Μάτση, ζητώ άμεσον παράδοσιν του νεκρού υιού μου, προς ταφήν. Καθήκον της Κυβερνήσεως είναι να παραδώσει τον πολυψίλητον νεκρόν εις τους γονείς και συγγενείς του ίνα κηδεύσουν αυτόν συμφώνως προς τους κανόνας της Ορθοδόξου θρησκείας και αποδώσουν εις αυτόν ύστατον χαιρετιστήριον ασπασμόν με τας προσηκούσας τιμάς. Τυχόν άρνησις θα ήτο εντελώς αδικαιολόγητος και σκληρά, στερούσα τους γονείς τον προσφιλή υιόν των".

Όμως οι Βρετανοί αποικιοκράτες απέρριψαν το αίτημα του Χριστοφή Μάτση κι αρνήθησαν να του παραδώσουν το νεκρό γιό του. Ο Κυριάκος Μάτσης αποτελούσε γι' αυτούς κίνδυνο. Και ζωντανός και νεκρός.

Είκοσι Νοεμβρίου 1958: Ο Μάτσης τάφηκε στις Κεντρικές Φυλακές κοντά στο σύντροφό του Γρηγόρη Αυξεντίου. Από τότε το φυλακισμένο μνήμα έγινε χώρος προσκυνήματος για κάθε Έλληνα.

Είκοσι Νοεμβρίου 1958: Βρετανοί στρατιώτες ανατίναξαν το σπίτι μέσα στο οποίο βρισκόταν το κρησφύγετο του Μάτση. Η αποικιοκρατία δεν ήθελε να υπάρχει τίποτε που να θυμίζει την ύπαρξή του. Όμως εκεί στα ερείπια του καταφύγιού του υψώθηκε η ελληνική σημαία για να θυμίζει το ηρωικό του πέρασμα από το χώρο εκείνο.

Λίγους μήνες μετά τη θυσία του Μάτση η αποικιοκρατία τερματίστηκε στο νησί και δημιουργήθηκε η Κυπριακή Δημοκρατία. Ένα κράτος που κτίστηκε με τη θυσία των αγωνιστών της ΕΟΚΑ.

Ο κυπριακός ελληνισμός άρχισε να βαδίζει το δρόμο της προόδου και της ευημερίας. Όμως την ανοδική πορεία του σταμάτησαν τα τραχικά γεγονότα του 1974. Το πραξικόπημα των Απριλιανών τυράννων της χούντας και η βάρβαρη εισβολή του Αττίλα.

Σήμερα η Κύπρος περνά τις πιο κρίσιμες μέρες της ιστορίας της. Εδώ και δεκαπέντε χρόνια το 37% του νησιού βρίσκεται υπό τουρκική κατοχή.

Η κοσμοπολίτικη Αμμόχωστος, η πανέμορφη Κερύνεια κι η καταπράσινη Μόρφου στενάζουν σήμερα κάτω από τη μπότα του Αττίλα. Το βουνό Πενταδάκτυλος, που φιλοξένησε τον Κυριάκο Μάτση ως μαχητή της λευτεριάς δε φιλοξενεί τώρα αχωνιστές αλλά στρατεύματα κατοχής. Το ίδιο και το Δίκωμο, όπου άφησε ο Κυριάκος Μάτσης την τελευταία του πνοή.

Ο κυπριακός λαός όμως δε λυγίζει, δεν ξεχνά, δε μοιρολατρεί. Η κυπριακή νεολαία διαθέτει και σήμερα παιδιά με το δυναμισμό, τον πατριωτισμό και την ανιδιοτέλεια του Κυριάκου Μάτση.

Ο Μάτσης είναι, νομίζω, ο μόνος από το Πάνθεο των ηρώων της Κύπρου, του οποίου η προτομή βρίσκεται στον χώρο μιας ακμαίας ελληνικής πανεπιστημιούπολης.

Η προτομή αυτή θα θυμίζει στα ελληνόπουλα που θα περνούν από τον ιερό αυτό χώρο ποιος ήταν ο Κυριάκος Μάτσης και θα αποτελεί πηγή έμπνευσης για τις μελλούμενες γενιές.

Είναι σημαντικό να συνειδητοποιεί ο νεαρός φοιτητής, ο αυριανός στρατιώτης, ότι οι ήρωες δεν είναι εξωχίνα πλάσματα. Είναι κι αυτοί άνθρωποι, υπήρξαν κι αυτοί φοιτητές με εξετάσεις και διεκδικήσεις, ταλαιπωρήθηκαν κι αυτοί σε ψυχρά ενοικιαζόμενα δωμάτια.

Έχει μεγάλη σημασία τόσο για τον Ελλαδίτη φοιτητή όσο και για τον Κύπριο που σπουδάζει στη Θεσσαλονίκη να συνειδητοποιεί ότι κάποια στιγμή η πατρίδα του ίσως ξαναχρειασθεί νέους Ήρωες....

Ο Κυπριακός Ελληνισμός ευχαριστεί το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης για την απόφασή του να τιμήσει τον Κυριάκο Μάτση.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

28 Μαρτίου 1989

/ΕιΠ